

اثر منبع نیتروژن و بستر کاشت بر خصوصیات کمی و کیفی گوجه فرنگی گلخانه ای پرورش یافته در سیستم آبکشت

رقیه جوانپور هروی، مصباح بابالار، عبدالکریم کاشی^۱

۱- به ترتیب کارشناس ارشد باغبانی، دانشیار و استاد گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، کرج، ایران

جهت ارزیابی اثرات نوع منبع نیتروژن (NO_3^- , $\text{NO}_3^- + \text{NH}_4^+$) محلول غذایی و بستر رشد بر روی صفات کمی و کیفی گوجه فرنگی گلخانه ای در سیستم آبکشت، گیاهان گوجه فرنگی گلخانه ای رقم حمراء "Hamra" در داخل ۶ نوع بستر کاشت آلی و معدنی (پرلیت، پرلیت+خاک، پرلیت+کمپوست، کمپوست+خاک، پرلیت+کمپوست+خاک و خاک) کشت شدند و با ۵ نوع محلول غذایی آبیاری گردیدند. تفاوت عمده محلولهای غذایی در نسبت 1:7 ($\text{NH}_4^+:\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-$) (شاهد)، ۶/۸:۰، ۶/۹:۰/۱، ۷/۱:۰/۳، ۷/۱۳:۰/۵ میلی اکسی والان در لیتر) و نوع منبع نیتروژنی آنها بود. از محلول غذایی کوئیک بعنوان شاهد استفاده گردید. نتایج تجزیه مرکب داده های آزمایش در دو فصل مختلف نشان داد که افزایش نیتروژن آمونیومی سبب کاهش عملکرد، ویتامین ث، اسیدیته، مواد جامد قابل حل و ماده خشک میوه می گردد. محلول غذایی شاهد حداکثر عملکرد را به خود اختصاص داد که تفاوت معنی داری با محلول S2 (فاقد نیتروژن آمونیومی) نداشت. همچنین بیشترین مقدار ویتامین ث مربوط به محلول S2 (حاوی ۰/۱ میلی اکسی والان نیتروژن آمونیومی) بود. در مورد بسترهای رشد نیز بسترهای آلی روی اکثر صفات کمی و کیفی میوه اثر معنی دار داشتند.

واژه های کلیدی: محلول غذایی، بستر کاشت، نیتروژن آمونیومی، گوجه فرنگی گلخانه ای رقم حمراء